

Osmanlıda Kısmi Bir Etkin Hafıza 11

– Bayram KAYA · 30 Haziran 2018

Kolektif yapının da her organik yapı gibi kendi seçme ayıklamalı bir yalıtıma içinde kendi düzenlenmesi vardır. Bu seleksiyona göre kolektif yapının belirme ve kontrol mekanizmaları oluşur. Sistemlerin kendisinin kendi üzerine etkisi vardır. Ama bu sistemi oluşturan her bir işlev parçasının, tüm sisteme egemen bir etkisi yoktur.

Ne var ki insan öznel olmayan sistemlerde durum böyledir. İnsan öznel üreten sistemlerde sistemin parçası olan kişi yöneten olarak, üretim araçlarının mal sahipliği olarak, biriken paranın (mal sahipliğinin iradesi olmakla) kutsanır. Kutsanan bu meşrulaşmalarla toplumsal gücü kullanırlar. Sistemin parçası olan egemenler diktatörler sisteme egemen olurlar.

İnsan öznel sistemlerin seleksiyon mekanizmaları zorunlu olanla; insana göre olan öznel düzenlemelerle seleksiyon ve yalıtım kuralı edilirler. İnsan öznel süreçler üretirken, üretime bağlı seçme ayıklamalı yalıtım kurallarına sadıktırlar. Üretileni paylaşırken egemen öznel insan iradesi sürecin belirleyeni olmakla seleksiyon ve yalıtım kurallarını sömürmeye göre çevrime ederler.

Böylece sisteme egemen olucu kişisi mal mülk sahipliğinin, kişi mal sahipliklerini oluştururlar. Toplumsal sistem "üreten (çalışan) yer" kuralıyla, en az dış dünya içereni seleksiyon ve yalıtımlarını" oluşur. Çünkü sistemin tüketeni de üreteni de kişinin kendisidir.

Üreten yer söylemi, tekilliğe değil; çokluğa, çokluğun özne ve eylemine karşılık kural bağı ve bağlaşmasını belirtip; üretmeye dayanakla hak talebini söyleyen bilinçtir. Sistem üreteni de yiyeni de bağlaşan çokluktur. Sürü içinde kolektif yardımlaşma ve iş birliği ile "Avlayan yer" kuralından transferle yansıma esinidir.

Totem yapı "avlayan yer, toplayan yer" kuralını totem alan içinde tüm yaşlı aciz, sakat bireylerine göre de yalıtı. Bu yalıtma işi ortaya koyduğu boş zaman süreçleri nedenle düşünen insanın düşünmesi üzerinde eylemli olmasını ortaya koyup bilgi biriktirmesi oldu.

Bilginin kolektif mirası totem süreci üreten yapıya çevirmişti. Toplumcu sosyoloji üreten ilişkiyi, hak talebi içinde üretmeyen yemez bilincine çevirmişti. Üreten yer ilkesi kolektif ilkeyle, yasalara bağlanmış hak arama şeklidir.

Üreten yerse; üretenin yemesi üretim yapmada zorunlu kolektif hareketse (ki öyledirler); "kişi üreten kolektif bağ üzerinde tüketen" olur. Sistemin seleksiyon ve yalıtma mantığı budur. İster istemez üreten ortak irade sistemin belirleyenidir. Sömürme olmadıkça burada kişisel sahipliğin irade hakkı gibi bir

tanıma ulaşmak olanaksızdır.

Kolektif irade üretim yapmanın üreten kuralına göre sadık kalır. Sistem ne kadar kişisel sahipli (negatiflik) ile ve ne kadarı da kolektif sahiplik (pozitif) ile olacağına üreten bağ üzerinde kolektif iradeli işleyişle karar verir. Kişisi mal mülk sahipliği üreten ilişki değildir. Üreten ilişki üzerine insana göre bir özellik ile yaşam konforu veya yaşam refahıdır.

Toplumsal işleyiş te pozitif ve negatif ilik te zorunlu durumla sabittir. "Üreten yer" referansına göre seleksiyon ve yalıtımla olan sistem de negatiflik arttıkça kişi sahipli irade "üreten yer ilkesinin" önüne geçer. Üretenler yemeyen türünden olmakla "üretenler en azla yiyenler" olur. Bu durumda "kolektif bağ yapı" dağılma yönünde tavsama (gevşeme) belirimleri verir.

Ya da toplum negatifliğe karşı pozitif eğilimle dirençlidir. Toplumun pozitifliği artınca sistemin kolektif baskı ve basıncı "üreten yer ilkesinin" önüne geçer. Üretmesi sistem yine "en az olanla yetinmeye dönüşmekle sistemin üreten bağ ilişkisi tavsar.

Kişi sahipli dirençle denge fren mekanizmaları ortaya çıkar. Ya da çıkmalı. Toplumun dışında, toplum içine enerji girdisi yapılırken; enerji girdili dağılımı yapı içinde sekteye uğratan olanlar sistem içine alınmayacaktı.

Daha önce belirttim, seleksiyon içte ve dıştaki karışma ve sızmalara karşı sistemin bağımsızlığıydı. Sistem; sistem içine alınan ve sistem içinde işlenen enerjinin, sistem içindeki dağılımını sekteye uğratan olan dış girdilerden her zaman uzak tutulmalıydı.

Sistem içinde enerji dağılımını sekteye uğratan asalaklık, sömürü ve ürün paylaşımını mal-mülk sahipliği üzerinde yapan anlayışça uygulama sistemin elemesi gereken enfeksiyondur.

Paylaşımları mal mülk sahipliği üzerinde olmakla enfeksiyonlu olan yapı içinde etki şöyle olur. Efendilerin de kölelerin de enerji sağlama zorunlulukları vardır. Etki, etkilenme olarak sahipliği olmayan köleler nezdindedir. Kölenin enerji sağlamaya dönük gayretleri, mal sahipliğine göre olan bölüşmelerle yanıtılır.

Üreten yer ilkesi üzerinde sağlama olan kölenin zorunlu eğilimleri, kölenin çalışmasını ve kölenin emeğini satması şekilde belirir. Böylece "üreten yer" söylemi "rızkı olan yer. Takdirle olan, takdire göre; kadere göre yer" anlayışıyla uyuşturulur. Rızık kavramı düşüncesi düşüne düşüne sonu gelmez çınılamalarla insanı düşünce sarhoşu eder.

Emeği satma belirimi toplumsal kolektif insanın ne başında ne ortasında ne sonunda hiç olmayan bir durumla sistemin enfeksiyonudur. Süreç kolektif başladığına göre "üreten yer" seleksiyonlu yalıtım; en

az iki üreten grup karşılaşmasını nitelemeyi içerir.

Üreten yer söylemi; üretim yapma karşılaşması içinde girişen gruplarını, grupların kendi ürünlerini ya da iş birliklerini söyler. Ürünler ya da iş birliği gruplar nezdinde karşılıklı denklik yapılmakla birlikte mütakabiliyeti bir takası da ön gören söylemdir.

Mal mülk sahipleri olan efendilerin elinde, kölelerin üzerinde çalışma yapacakları tarla, bağ, bahçe gibi üretim nesnesi ile üretim nesnesi üzerinde aletli (araçlı) çalışma yapacağı araç gereçler vardı. Sahipliği olmayan Köle üretim gücü olan çalışma nesnesi ve araç gereç yokluğu nedeniyle boşlukta kalıp çalışmamaktadır.

Böylece sahip efendiler çalışmayan kölelerin çalışma eğilimine de kölenin kendisine de sahip olmaktaydılar.

Bu nedenle sahipliği olmayan kölelerin çalışmasının zıttı olan yansımadan ötürü efendilerin de çalışmama eğilimi vardı. Köledeki "çalışma eğilimi" efendi de çalışma olarak beliremeyen bir yansımaydı. Her şey zıtların varlığı ve birliğiyle olasıydı.

Dışta sizin fakir olmanız, bir başkasının zengin olmakla belirim vermesi içinde fakirin kendi eksiği zengine karşılık gelir. Yani dıştaki zengininin karşılığı fakirliktir. Bu zıtlık birbirine karşılık olmakla birbirini tamamlayan bir tümleşme ve nötr oluştur.

Fakir olmanızın içinize yansıyan mana düşüncesi zengin olmadığınızı algılamakla var. Fakirlik, zengin gibi davranamamanız ile birlikte vardır. İçteki zengin gibi davranamama eğiliminiz dıştaki zenginliğe doğru çalışma, emeğini satma, ezilme gibi bağıntıları zenginde olan sahipliklerle kendi eksiğini tamamlamaya yönelir. Zengin de sahibi olduğu çalışma nesnelere üzerinde çalışmanız karşılığında enerji sağlamalı konforu size ürettirmekle vardır. Yani zenginde sizinle vardır.